

ZSKSS

IV NAGRADA

(Korak voditelja v veji IV)

Kandidat:

Tjaša Sušin

Krško 1

Nepogrešljiva svižčevka

Sopotnik:

Mitja Markovič

Krško 1

Razigrani viharik

1.3.2012, Ljubljana

VSEBINA na kratko:

IV nagrada pomeni, da zmagovalni vod poletnega tabora, zimovanja, jesenovanja dobi nagradno eno-ali dvodnevno dogodivščino. To pomeni, da se program prilagodi željam voda, del programa pa vod ne pozna. Gre za dodatno in lepo izkušnjo voda, ki si je to prislužil z zmago in seveda za povezovanje voda.

Ključne besede: nagrada, pot, povezovanje, nova izkušnja, zabava

FAZE NAČRTOVANJA

Analiza: Po temeljiti analizi stanja v četi sem ugotovila, da pravzaprav izvajamo veliko stvari in tako sem se odločila, da bi kot novost, ki se bo zdela zanimiva tudi našim izvidnikom vnesla t.i. IV nagrado.

Namen: Nagraditi vod, ki se trudi, ki pokaže še dodatno znanje, dodatno zagretost in zagnanost ter ob enem tudi ostale vode spodbuditi k trudu, sodelovanju in želji po tem, da osvojijo najboljšo mesto. Stvar čete je namreč tudi zdrava tekmovalnost. Po drugi strani pa je namen, da se vod še dodatno poveže, izkusi nekaj novega in hkrati, da se tudi sama kaj novega naučim, iščem nove tehnike in metode za pravzaprav enake stvari, npr. orientacijo in tako utrjujem komunikacijo ter usklajevanje z mlajšimi.

Cilji: izvedba IV nagrade v času do naslednjega večdnevnega dogodka, povezovanje voda in vzpodbujanje kreativnosti v vodu s tem, da tudi oni povedo svoje želje in pričakovanja, učenje izvidnikov in hkrati vsaj ena stvar, ki je še niso počeli, IV nagrado vedno prilagoditi vodu

Program:**Zmagovalke poletnega tabora Svižčevke:****Osnovni načrt:**

Zbiranje: ob 9.30 v Brestanici

V primeru lepega vremena: grad Brestanica; abzajlanje

V primeru srednje lepega vremena in snega: Gasilski dom Brestanica

- V obeh primerih pa nadaljevalni program;
- Pri gasilskem domu dobijo navodila, zemljevid in 10 črno-belih fotografij. Podajo se na foto-orientacijo in poiščejo lokacijo posnete fotografije se fotografirajo na istem mestu ter v okolici poiščejo mrtvo kontrolno točko z nalogo.

Naloge:

1. Naredite snežaka in se slikajte ob njem. Uporabite vso svojo kreativnost in inovativnost.
2. Iz vrvic spletite keltski voz. (zraven slika za pletenje)
3. Priložena je zgodba o Zlati harfi ☺ Kratka in prikupna pravljica. Preberite jo in si vzamite nekaj minut za razmislek. Vsaka naj pri sebi razmisli kdaj je sama sonce in kaj so tiste stvari zaradi katerih so strune srca včasih žalostne. (Lahko si to tudi med seboj poveste, po želji).
Po razmisleku se povežite s stiskom rok in zmolite IV molitev v zahvalo za prijatelje skavte in dneve, ki vam ponujajo tako posebne priložnosti.
4. Določite azimut od mesta, kjer se nahajate na stolp na Grmadi.
5. Izmerite razdaljo med označenima točkama na zemljevidu in določite smeri neba. Kako bi se orientirale s pomočjo mahu in v katerem primeru je takšna orientacija zanesljiva?

6. Reši rebus in opravi nalogo (Rešitev rebusa: Izmislite si nov klic!)
7. Prispele ste na cilj, kjer vas čaka še zadnja stvar. V bližnji okolici se skriva 9 kosov fotografije (objeti svižčevki), ki jih čimhitreje poiščite in sestavite. Dali vam bodo še zadnje navodilo in vas pripeljali do presenečenja.

Potem gredo do kapelice Žahovec, kjer jih čaka nagrada – kuhalnica z vžganim imenom voda, nova vodova zlata knjiga, čokoladica z napisom »Ne veš zakaj, a nekaj ti pravi, da ta dan bo drugačen kot so vsi... BP!« in brezovo lubje.

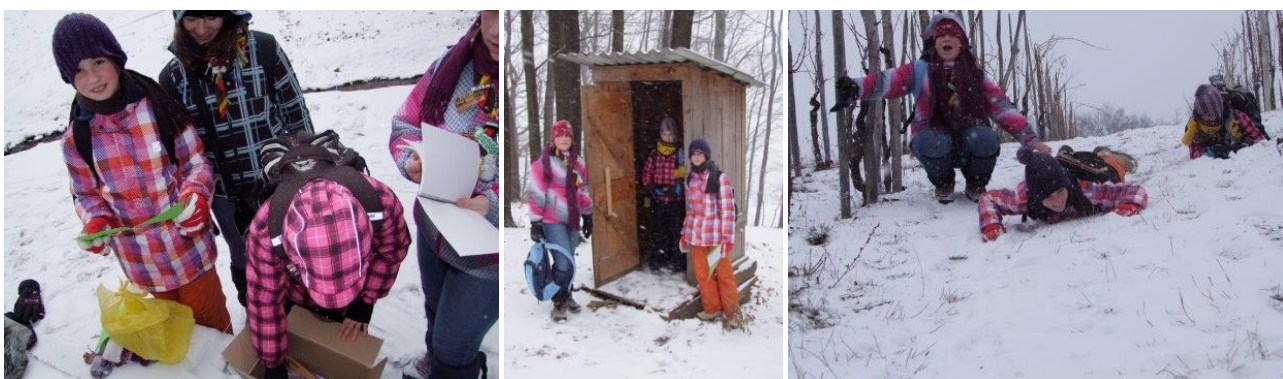
- Kosilo (pica)
- Oglad filma Into the wild
- Twister
- Sladica – kompot in čaj
- Kepanje
- Odhod domov (18.30)

Program zapisan v besedi (v obliki članka, ki je objavljen v Videmčanu – glasilu župnije Svetega Ruperta Krško – Videm ob Savi)

»Letos smo v četo uvedli novost. In sicer zmagovalec vsakega večjega skavtskega dogodka kot je tabor, zimovanje ob častni razglasitvi dobi še nagradni dan, ki ga preživi s svojim vodom. Z namenom, da se vod poveže ter zabava. Kot zmagovalke poletnega tabora so si to nagrado prislužile svižčevke.

Zgodila se je prva sobota v februarju, ko so se podale na fotoorientacijo. Dobile so fotografije, ki so jih mogle poiskati na poti ter se pri njih izvirno fotografirati. Hodile so in hodile ter uspešno opravljale naloge, opazovale okolico in posnele čudovite fotografije. Prispele so na Grmado, kjer je v WC-ju čakala še zadnja točka. Se boste vprašali zakaj vam povem, da ravno na WC-ju? No ena prvih stvari, ki so mi jo povedale je bila ta: »Tam u tistm WC-ju je pa tku smrdel, ka ti je padl na pamet, da si glih tam notr dala točko.« Pričakala sem jih pri kapelici v Žahovcu, kjer jih je čakal nagradni paket z uporabnimi skavtskimi potrebščinami. V snežnem metežu me je razveselilo, ko sem že od daleč slišala njihov smeh in opazovala kako se, kljub nizkim temperaturam in nekaj urni hoji, zabavajo. Tako kot jaz njih, so bile tudi one mene zelo vesele. Odšle smo na pico, kjer smo se do sitega najedle in vsaka je v srcu nosila svojo zgodbo, a hkrati vse isto. Povezale so se, to sem zagotovo vedela, pripovedovale so in pripovedovale, se smejale in navdušeno razlagale o oni snežni kepi, pa o tistem lepem psu, pa o onem, ki je tako lajal ter o tisti točki ... Skratka ne konce ne kraja. Predale so mi fotoaparata in z navdušenjem hitele razlagati kakšnega snežaka so postavile, ker ni bilo dovolj snega da bi bil res sneženi mož. Uporabile so svojo iznajdljivost in postal je leseni mož, ki pa je nosil tudi nekaj modnih dodatkov.

Nato pa smo se prestavile v župnišče, kjer nam je Mitja pomagal povezati računalnik, televizijo in namestiti film, ki smo si ga ogledale. Bil je film o preživetju, o samoti in hkrati svobodi. O tem kako človek deluje, ko je sam nekje in se sam za to odloči. Zanimiv, a priznam zelooooo dolg in na trenutke je bilo sedenje res naporno. Nato je Zala dejala: »Pejdmno se twister, to je tak fajn!« In res smo se šle. Leva noga na zeleno, desna roka na rumeno, desna noga na rdečo, leva roka na rdečno, desna roka na mordo.... Tako je vse skupaj zgedalo in prepletle smo, zapletle ter v smehu popadale na tla. Prijetno sproščeno smo se pogovarjale o skavtskih dogodiščinah nato pa sem jih za nekaj trenutkov zapustila. Jim skuhalo topel čaj, ki jih je še dodatno odgrel in seveda odžejal ter pripravila »sladico«. Veliko skledo kompota nad katero so planile in slišala se je tišina ter žvenketanje žlic ob stekleno posodo... Z nasmehom v očeh so mi še kar pripovedovale in pripovedovale, se smejale in v šali zbadale med seboj. Bilo je tako prikupno in zanimivo. Ampak kljub vsemu je čas mineval in že so telefoni zvonili od klincev prvih staršev ... Odšle smo ven, kjer je bilo snega že slabih 10cm in se kepale, zasipavale s sipkim metežem ter naredile par fotografij. Nato je vsaka s svojim najljubšim trenutkom, vsaka malo bogatejša in malo bolj navdušena, polna skavtskega duha odgazila do svojega doma.«

Zmagovalke zimovanja Lisice**Osnovni načrt:***Sobota:*

- Orientacija na temo živali lisice
- Kosilo v piceriji
- Postavljanje bivakov
- Izdelovanje naravne maske za obraz
- Postavitev ognja in peka na ognju, pogovarjanje petje
- Spanje

Nedelja:

- Jutranje vstajanje
- Zajtrk
- Izdelovanje kljukice s pirografom za spomin
- Obisk nedeljske maše
- Zaključek

Ker smo imeli zimovanje v času zimskih počitnic se ta IV nagrada še ni izvajala in se bo predvidoma zadnji vikend v marcu.

Preverba: Posladek ob koncu dogodka in pogovarjanje o počutju, zabavanje ter prijetno vzdušje. Vse to in mnogo zgodb, smeha ter nasmejanih ust. Svižčevk se je po pripovedovanju izkušnja prijetno dotaknila in pustila pečat.

Lisice pa so v trenutku, ko smo jih častno postavili za nov zmagovalni vod našega vojaškega zimovanja z odprtimi usti sprejele novico o tem, da tudi njih čaka IV nagrada.

OSEBNI NAPREDEK:

Sama sem se s tem naučila še dodatne odgovornosti in izboljšala svojo organizacijo. Seveda se je ponovno izkazalo, da čas voditelja ni omejen le na čas izvedbe, ampak tudi čas priprave, ki pravzaprav zahteva še ogromno več časa. Naučila sem se, da se otroci v teh letih zelo radi pogovarjajo z voditeljem ali starejšim, ker jim je vzor. Včasih priznam, mi je bil pogovor naporen, ker so vse hkrati hotele mojo pozornost. Ampak po drugi strani pa sem se spet spomnila na vso otroško preprostost in sproščenost ter navdušenost v vsaki stvari. Tudi sama sem se pri nadaljnem delu v četi še bolj trudila pokazati navdušenost tudi nad manj zanimivimi stvarmi. Seveda pa sem ugotovila, da smo bili voditelji uspešni z razširjanjem Božje besede med naše izvidnike, saj je bila molitev in zahvala za dan povsem samoumevna, pa čeprav sredi restavracije. Po drugi strani pa sem ugotovila, da te lahko nekateri ljudje zelo pozitivno presenetijo, v smislu, da so zmožni veliko več (še posebej če si tega res želijo) kot si sam predstavljaš. Se pravi vsak človek te lahko presenti če mu le pustiš in mnenje, ki si ga ustvariš na podlagi dejanj, kljub temu ni zapečaten. Ljudje se spreminjamo, k sreči tudi na boljše.

Seveda pa sem za načrovanje komunicirala tudi z vodnico in podvodnico voda, ki so sprva izgledale manj zainteresirane, a sem kmalu ugotovila, da sem jim mogla le viliti nekaj skavtskega duha in podati par idej, nakar so tudi same pokazale svojo inovativnost.

Ne le korak voditelja v ožjem smislu, ampak tudi vse preostalo delo v četi in sodelovanje s sovoditelji zame osebno pomeni veliko osebno rast ter velik korak. Usklajevanje mnenj, pravilno ravnanje ob »prekrških« ter pogovor in ohranjanje zdrave mere tekmovalnosti se mi zdijo velik zalogaj, a hkrati nekaj najčudovitejšega, ker s tem gradiš svoj boljši jaz.